

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

A6-0032/2009

28. 1. 2009

ZPRÁVA

o evropské bezpečnostní strategii a EBOP
(2008/2202(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: Karl von Wogau

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
MENŠINOVÉ STANOVISKO,	12
VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	13

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o evropské bezpečnostní strategii a EBOP (2008/2202(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na hlavu V Smlouvy o Evropské unii,
- s ohledem na Lisabonskou smlouvu,
- s ohledem na Evropskou bezpečnostní strategii (EBS) nazvanou „Bezpečná Evropa v lepším světě“ schválenou Evropskou radou dne 12. prosince 2003,
- s ohledem na strategii EU proti šíření zbraní hromadného ničení, kterou schválila Evropská rada dne 12. prosince 2003,
- s ohledem na závěry předsednictví přijaté na zasedání Evropské rady ve dnech 11.–12. prosince 2008 a zprávu generálního tajemníka/vysokého představitele o provádění EBS¹,
- s ohledem na závěry zasedání Evropské rady o Evropské bezpečnostní a obranné politice (EBOP) ze dne 12. prosince 2008,
- s ohledem na zprávu vysokého představitele a Evropské komise pro Evropskou radu nazvanou „Změna klimatu a mezinárodní bezpečnost“,
- s ohledem na společnou akci Rady 2008/851/SZBP přijatou dne 10. listopadu 2008 o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska²;
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. dubna 2005 o evropské bezpečnostní strategii³,
- s ohledem na své usnesení o provádění evropské bezpečnostní strategie v rámci EBOP ze dne 16. listopadu 2006⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. června 2008 o provádění Evropské bezpečnostní strategie a EBOP⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. července 2008 o vesmíru a bezpečnosti⁶:
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,

¹ S407/08.

² Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 33.

³ Úř. věst. C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

⁴ Úř. věst. C 314 E, 21.12.2006, s. 334.

⁵ Přijaté texty, P6_TA(2008)0255.

⁶ Přijaté texty, P6_TA(2008)0365.

– s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A6-0032/2009),

Obecné poznámky

1. poukazuje na to, že Evropská unie potřebuje k podpoře míru a mezinárodní bezpečnosti, obraně svých zájmů ve světě, ochraně bezpečnosti svých občanů, přispění ke skutečné mnohostrannosti, podpoře hájení lidských práv a demokratických hodnot po celém světě a udržení celosvětového míru rozvíjet svou strategickou autonomii prostřednictvím silné a účinné zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky;
2. uznává, že EU musí tyto cíle sledovat prostřednictvím mnohostranné spolupráce v mezinárodních organizacích, zejména v OSN, a prostřednictvím partnerství s dalšími klíčovými subjekty v souladu s Chartou OSN, zásadami Helsinského závěrečného aktu a Pařížskou chartou;
3. znovu připomíná potřebu reformovat Organizaci spojených národů, aby byla schopná beze zbytku plnit své povinnosti a účinně jednat při nalézání řešení globálních výzev a v reakci na klíčové hrozby;
4. domnívá se, že mnoho z nových hrozeb nemá pouze vojenský charakter a nelze je řešit výlučně vojenskými prostředky;
5. konstatuje, že tato politika musí spojovat využití jak civilních, tak vojenských prostředků a schopností, a vyžaduje úzkou a bezproblémovou spolupráci všech zúčastněných;
6. zdůrazňuje, že spojení úsilí a kapacit na úrovni EU je zásadní pro překonání kombinovaných dopadů zvyšování nákladů na vojenský materiál a stávajícího omezení výdajů na obranu;
7. konstatuje, že politika společné obrany v Evropě vyžaduje integrované evropské ozbrojené síly, jež musí být následně vybaveny společnými zbraňovými systémy, aby byla zaručena jejich společná povaha a interoperabilita;
8. zdůrazňuje, že transparentnost a účelné vynakládání prostředků, stejně jako parlamentní odpovědnost a dodržování mezinárodních závazků v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, má zásadní význam pro zajištění podpory evropské obrany ze strany veřejnosti; zdůrazňuje přitom zejména význam účinné parlamentní kontroly EBOP v úzké spolupráci mezi Evropským parlamentem a parlamenty členských států EU;
9. domnívá se, že aktualizovaná EBS a budoucí strategická koncepce NATO by měly být ve vzájemném souladu a že by to mělo být zohledněno v prohlášení, které bude přijato v dubnu 2009 na summitu NATO ve Štrasburku/Kehlu;
10. zdůrazňuje, že úplné a včasné provedení EBS má klíčový význam;
11. vítá zprávu Rady o provádění EBS; připomíná však, že vzhledem k tomu, že mnoho z cílů EBS z roku 2003 zůstává z velké části nesplněno, by Evropská unie – posílená

Lisabonskou smlouvou – měla hrát rozhodnější úlohu při prosazování legitimacy, transparentnosti a efektivitu institucí správy věcí veřejných v celosvětovém měřítku;

12. vítá zahájení mise EBOP nazvané ATALANTA a namířené proti pirátství u břehů Somálska; připomíná však Radě, Komisi a členským státům EU, že důvody problému pirátství v této oblasti mají hlubší kořeny, včetně chudoby a selhání státu, a žádá, aby evropská opatření šla při řešení těchto problémů více do hloubky;
13. opakovaně zdůrazňuje svou výzvu, aby byly prostřednictvím EBS a EBOP poskytnuty veškeré záruky pro zajištění úspěšného provedení rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a č. 1820, pokud jde o podporu rovné účasti žen ve všech oblastech a rozhodnutích, jež se týkají míru a bezpečnosti a jež systematicky začleňují páčání sexuálního násilí proti ženám v konfliktních situacích mezi válečné zločiny a zločiny proti lidskosti; lituje příliš pomalého tempa pokroku v oblasti rovnosti mezi ženami a muži v operacích EBOP;

Evropské bezpečnostní zájmy

14. poukazuje na to, že se ve členských státech dosud příliš často uvažují pouze vnitrostátní bezpečnostní zájmy, čímž se opomíjí společná odpovědnost za ochranu společných evropských zájmů; domnívá se, že tento přístup je kontraproduktivní, a naléhavě žádá členské státy, aby uvažovaly v širších souvislostech ve snaze učinit z EU důležitějšího hráče na mezinárodní scéně, a dosáhnout tak účinnějšího zajištění evropské bezpečnosti;
15. považuje proto za nezbytné vymezit společné bezpečnostní zájmy EU; zdůrazňuje, že EU může vytvořit koherentnější a účinnější společnou politiku, pouze pokud bude mít jasnou představu o svých společných zájmech;
16. je toho názoru, že kromě výzev uvedených v EBS přijaté v roce 2003 k bezpečnostním zájmům Unie patří ochrana jejích občanů a jejích zájmů vně i uvnitř EU, bezpečnost jejích sousedů, ochrana vnějších hranic a kritických infrastruktur, zlepšení bezpečnosti kybernetického prostoru, zabezpečení dodávek energií a námořních cest, ochrana jejích vesmírných prostředků a ochrana proti následkům změny klimatu;

Evropské bezpečnostní cíle

17. konstatuje, že EU uznává mezinárodní řád spočívající na zásadě účinné mnohostrannosti založené na mezinárodní právu, a součástí evropského přesvědčení je, že žádný národ nemůže čelit novým hrozbám osamocen;
18. domnívá se, že Evropská unie musí jednoznačněji definovat své cíle, pokud jde o její úlohu ve světě; zastává názor, že by Evropská unie neměla usilovat o získání podobného velmocenského postavení, jaké mají Spojené státy, nýbrž že by namísto toho měla zaručit bezpečnost svou i ve svém okolí;
19. zdůrazňuje, že Evropská unie upřednostňuje v EBOP předcházení krizí; poukazuje na to, že bezpečnost a právní stát jsou nezadatelnými předpoklady pro rozvoj a dlouhodobou stabilitu;

Vytváření evropské bezpečnostní strategie

20. konstatuje, že EBS z roku 2003 upozorňuje na hlavní hrozby, které před Evropskou unií stojí (terorismus, šíření zbraní hromadného ničení, regionální konflikty, rozpad států a organizovaná trestná činnost), a určuje strategické cíle, které se staly základem pro dílčí strategie;
21. blahopřeje francouzskému předsednictví k jeho iniciativám týkajícím se EBOP; bere na vědomí zprávu vysokého zástupce o provádění EBS, jak ji schválila Evropská rada dne 11. prosince 2008, a vítá skutečnost, že bylo přijato hodně doporučení z předchozí zprávy Parlamentu o EBS a EBOP, zejména, pokud jde o:
 - kybernetickou bezpečnost,
 - zabezpečení energie, včetně zajištění dodávek pro Evropu,
 - nevyřešené regionální spory v sousedství EU,
 - výzvy na africkém kontinentu,
 - následky změny klimatu,
 - konkurenci při získávání přírodních zdrojů,
 - projekty na posílení civilních a vojenských kapacit,
 - důležitost prostoru naší společné bezpečnosti;
 - námořní bezpečnost;
22. vítá závazek Rady, že by Evropa měla být skutečně schopná v následujících letech v rámci stanovené míry ambicí, mimo jiné nasadit 60 000 mužů do velké operace do 60 dnů v rámci řady operací plánovaných jako součást základního cíle na rok 2010 a v rámci civilního základního cíle na rok 2010, a dále společně plánovat a vést:
 - dvě operace pro stabilizaci a obnovu s účastí vhodného civilního prvku, podporované nejvýše 10 000 muži na nejméně dva roky,
 - dvě operace rychlé reakce na omezenou dobu s využitím mj. bojových skupin EU,
 - nouzovou operaci pro evakuaci evropských státních příslušníků (do deseti dnů), při zohlednění prvořadé úlohy každého státu, pokud jde o jeho státní příslušníky, a s využitím konzulární koncepce vedoucího státu,
 - misi námořního nebo leteckého dohledu/zákazu,
 - operaci civilně-vojenské humanitární pomoci až na dobu 90 dnů,
 - přibližně desítku civilních misí EBOP (mimo jiné pokud jde o policii, právní stát, civilní správu, civilní ochranu, reformu bezpečnostního sektoru a pozorovací mise) různých formátů, mimo jiné v situaci rychlé akce, včetně rozsáhlé mise (případně až 3000 odborníků), jež by mohly trvat až několik let;
23. vyjadřuje však politování nad nejasným způsobem předkládání závěrů týkajících se EBS a EBOP (čtyři dokumenty místo jednoho); lituje často vágního znění, které nepopisuje skutečnou strategii; kritizuje skutečnost, že Rada nesplnila požadavek Parlamentu týkající se bílé knihy a že je proto nepravděpodobné, že by byla zahájena plodná a široká veřejná diskuse;
24. vyjadřuje dále politování nad tím, že Rada nezhodnotila požadavky Parlamentu z předchozích zpráv o EBS a EBOP, zejména pokud jde o

- vymezení společných evropských bezpečnostních zájmů,
 - vymezení kritérií pro zahájení misí EBOP,
 - návrhy na nové partnerství EU-NATO,
 - řešení otázky vnitrostátních „námitek“;
25. navrhuje, aby byla EBS každých pět let, na začátku nového legislativního období EU, revidována;
26. vyjadřuje politování nad relativně nedostatečným pokrokem při posilování spolupráce EU v oblasti obrany od roku 2003; znovu proto požaduje vypracování bílé knihy o evropské bezpečnosti a obraně jako nástroje k zahájení široké veřejné diskuse a k zajištění účinného uplatňování EBS;
27. vyjadřuje politování nad tím, že revize evropská bezpečnostní strategie i přes důkladné přípravy nevedla, v důsledku ztráty tempa způsobené tím, že se Lisabonská smlouva ocitla ve slepé uličce, ke zcela nové strategické orientaci, ale pouze ke zprávě popisující každodenní politické starosti, tak jak přicházejí; konstatuje, že škála hrozeb byla rozšířena mj. na bezpečnost kybernetického prostoru a pirátství, avšak ještě ne na celosvětovou finanční krizi; vítá inovace při revizi strategie, jako je zaměření na změnu klimatu, zabezpečení energie (včetně, pokud jde o jadernou oblast, podpory mnohostranného jaderného palivového cyklu a mnohostranné dohody o zákazu výroby štěpného materiálu na jaderné zbraně) a mezinárodní smlouvu o obchodu se zbraněmi, jakož i další smlouvy o odzbrojení, jako je nová úmluva z Osla o kazetové municii;
28. považuje za nepřijatelné, že přijetí zprávy o revizi EBS předcházela pouze omezená parlamentní diskuse a žádná veřejná diskuse;

Vztah s Ruskem

29. domnívá se, že eskalace násilí dosud přetrvávajících konfliktů v Jižní Osetii a Abcházii a následné uznání nezávislosti těchto provincií Ruskem zvýrazňuje naléhavost potřeby investovat do stabilních politických řešení pro tyto konflikty v našem sousedství; znovu připomíná svůj názor, že konflikty na Kavkaze nelze řešit vojensky, a opakovaně zásadně odsuzuje všechny, kdo se v průběhu konfliktu uchýlili k násilí; zdůrazňuje, že je třeba, aby další vývoj strategického partnerství s Ruskem zahrnoval smysluplný dialog o bezpečnosti, založený na závazku přijatém oběma stranami ohledně jimi sdílených hodnot, dodržování mezinárodního práva a územní celistvosti, a závazku k plnění povinností podle Helsinského závěrečného aktu;
30. zdůrazňuje, že na bezpečnostní rozměr vztahů mezi EU a Ruskem a úlohu společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) a EBOP nelze pohlížet nezávisle na širší evropské bezpečnostní architektuře, jež zahrnuje NATO, OBSE a mezinárodní dohody, jako jsou Smlouva o omezení protiraketové obrany (smlouva ABM) a Smlouva o konvenčních ozbrojených silách v Evropě; domnívá se, že by příslušné kroky v této širší bezpečnostní struktuře měly být řešeny v dialogu s Ruskem i USA a žádá Radu, aby přijala otevřený a konstruktivní postoj k případným rozhovorům mezi EU, USA, Ruskem a členy OBSE, kteří nejsou členskými státy EU, o obnovení transatlantického konsenzu v oblasti bezpečnosti, založeného na Helsinském závěrečném aktu;

31. vítá společnou akci, kterou podnikla Evropská unie, aby v reakci na válku v Gruzii sehrála úlohu zprostředkovatele mezi Ruskem a Gruzii; poukazuje na to, že Evropská unie svou rychlou reakcí a jednotou, která vedla k podpisu dohody o příměří a rychlému rozmístění monitorovací mise v rámci EBOP, prokázala schopnost zvládat krize a postupovat jednotně; vyslovuje uznání předsednictví EU za jeho pozitivní úlohu při zachovávání společného evropského přístupu;
32. vítá rozhodnutí Rady ze dne 2. prosince 2008 o zřízení nezávislé komise pod vedením Evropské unie, která se bude zabývat příčinami konfliktu v Gruzii;
33. bere na vědomí obavy, které zaznívají z baltských států, i jasné potvrzení ze strany NATO a jeho členských států, že jejich závazky podle článku 5 Severoatlantické smlouvy zůstávají nadále v platnosti;
34. vítá, že se NATO rozhodlo opětovně využívat stávající komunikační kanály a že má být obnovena činnost Rady NATO-Rusko;
35. domnívá se, že by EU i NATO měly pokračovat v upřímném a realistickém dialogu s Ruskem zahrnujícím oblasti, jako je regionální bezpečnost, energetika, raketová obrana, nešíření zbraní hromadného ničení, omezení ozbrojených sil a politika využívání kosmického prostoru;
36. upozorňuje na skutečnost, že Rusko má pro Evropu vzhledem ke své geopolitické poloze, vojenské síle a politické váze, energetickému bohatství a hospodářskému potenciálu strategický význam;

Budování kapacit Evropy

37. zdůrazňuje, že Evropská unie musí disponovat dostatečnými prostředky, aby mohla uplatňovat své politiky, a že kromě posílení diplomatických kapacit potřebuje proto civilní i vojenské kapacity k posílení EBOP a plnění svých povinností ve světě;
38. poukazuje na to, že bylo v rámci EBOP od jejího vzniku provedeno 22 zásahů, z nichž 16 mělo civilní povahu; zdůrazňuje význam civilních složek EBOP; vítá v této souvislosti zřízení útvaru kapacit civilního plánování a provádění (CPCC) při Radě Evropské unie; vyzývá členské státy, aby vynaložily větší úsilí a daly k dispozici kvalifikovaný personál pro civilní mise EBOP; v této souvislosti zdůrazňuje význam Civilního základního cíle na rok 2010;
39. zdůrazňuje rovněž, že – s nejvyšším důrazem na vojenský rozměr EBOP – je v oblasti civilních kapacit a prevence krizí pokrok příliš pomalý a že je v této oblasti naléhavě nutné, aby Rada i Komise navrhly novou dynamiku;
40. je toho názoru, že by Evropská unie měla na základě civilních a vojenských základních cílů pokračovat v budování svých kapacit; konstatuje, že by měla usilovat o to, aby měla trvale k dispozici jednotku o síle 60 000 vojáků; opakuje své doporučení, že základem těchto ozbrojených sil by měly být Eurocorps, přičemž v případě potřeby by jednotka byla posílena o dodatečné námořní a vzdušné kapacity; vítá shodu Německa a Francie o kontinuitě německo-francouzské brigády na společných místech; dále se domnívá, že

by Evropská unie měla mít trvale k dispozici přiměřený počet policejních úředníků, soudců a státních zástupců; považuje za zmatečné, že pojetí bojových skupin EU a konkrétní scénáře možných misí zjevně nevedou k použití bojových skupin v zahraničních operacích EU;

41. poukazuje na skutečnost, že členské státy EU společně vydávají na obranu více než 200 miliard eur ročně, což představuje více než polovinu částky, kterou na obranu vynakládají Spojené státy; je i nadále hluboce znepokojen nedostatečnou efektivitou a spoluprací při vynakládání těchto prostředků; naléhavě proto vyzývá ke zvýšení úsilí o to, aby nedocházelo k nadbytečnému zdvojování činností prováděných členskými státy, zejména cestou specializace, sdílení stávajících kapacit a společného budování kapacit nových; vyjadřuje uznání Evropské obranné agentury (EDA) za vynikající práci, kterou dosud odvedla, a vyzývá členské státy EU, aby plně využívaly její potenciál;
42. zdůrazňuje, že potřebné kapacity jsou v případě operací ozbrojených sil, ostrahy hranic, ochrany kritické infrastruktury a zvládnutí katastrof často technologicky velmi podobné či dokonce stejné; vyzdvihuje skutečnost, že to vytváří nové příležitosti, jak využít synergií a zvýšit interoperabilitu mezi ozbrojenými a bezpečnostními silami;
43. důrazně požaduje, aby Evropská unie a její členské státy zaměřily své úsilí na společné kapacity, které mohou být využity pro obranné i bezpečnostní účely; v této souvislosti považuje za velmi důležité zařízení pro satelitní zpravodajství, sledování a varování, bezpilotní vzdušné prostředky, vrtulníky a telekomunikační vybavení, stejně jako vzdušnou a námořní dopravu; žádá, aby byla pro chráněné telekomunikace a způsoby ochrany kritické infrastruktury vytvořena společná technická norma;
44. vítá rozhodnutí přijaté řídicím výborem Evropské obranné agentury dne 10. listopadu 2008, o vytvoření evropské vzdušné přepravní flotily a bere na vědomí prohlášení o záměru účastnit se této iniciativy, podepsané ministry obrany dvanácti členskými státy EU;
45. domnívá se, že je nezbytné umožnit využívání systémů Galileo a GMES pro bezpečnostní a obranné účely;
46. podporuje pokračování dynamického rozvoje spolupráce vnitrostátních bojových sil směrem ke stále větší míře synchronizace; navrhuje tento proces a tyto bojové síly nazvat „Evropskými synchronizovanými ozbrojenými silami“, SAFE (Synchronized Armed Forces Europe);
47. domnívá se, že SAFE poskytuje dostatečný manévrovací prostor pro neutrální členské státy EU i pro členské státy s vojenskými závazky, pro státy, kteří již dnes úzce spolupracují, i pro ty, kteří se dosud drželi zpět; navrhuje pro organizaci SAFE model „opt-in“, který by se zakládal na dobrovolné větší míře synchronizace;
48. v rámci SAFE podporuje statut evropského vojáka, který by upravoval vzdělávací normy, doktrínu nasazení a volnost jednání při nasazení, otázky práv a povinností, kvalitativní úroveň výzbroje a lékařskou péči a sociální pojištění pro případ úmrtí, zranění a neschopnosti služby;

49. podporuje zásadu celoevropské dělby úkolů SAFE podle vojenských dovedností;
50. vyslovuje se pro užší evropskou spolupráci v oblasti výcviku, údržby a logistiky jako zásadních předpokladů pro dosažení větší efektivity při vynakládání finančních prostředků na obranu;

Nutnost vytvořit nové struktury

51. zastává názor, že schopnost EU provést samostatnou akci v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky by měla doznat zlepšení prostřednictvím cílově orientovaného posílení kapacit v oblasti analýzy, plánování, vedení a získávání informací; v této souvislosti vítá rozhodnutí Evropské rady pracovat na vytvoření integrované civilní a vojenské struktury pro strategické plánování pro operace a mise EBOP;
52. vítá rovněž rozhodnutí Evropské rady vytvořit neformální skupinu EU-NATO na vysoké úrovni, jejímž úkolem bude pragmatickým způsobem posilovat spolupráci mezi oběma organizacemi;
53. vyzývá k vytvoření autonomního s stálého operačního velitelství EU s kapacitou pro strategické plánování a vedení operací a misí EBOP;
54. podporuje myšlenku vytvoření Rady ministrů obrany s cílem zvýšit koherenci mezi různými politikami národní obrany, a posílit tak příslušné vnitrostátní příspěvky k EBOP; zdůrazňuje cíl plné parlamentní kontroly misí a operací EBOP, také ze strany Evropského parlamentu;
55. důrazně podporuje posílení evropského obranného a bezpečnostního trhu prostřednictvím přijetí legislativních návrhů Komise o zadávání veřejných zakázek a převodů uvnitř Společenství a doporučuje přijetí dalších iniciativ k dosažení tohoto cíle, zejména v oblasti zajištění dodávek a bezpečnosti informací;
56. vítá v této souvislosti přijetí společného postoje Rady 2008/944/SZBP ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví společná pravidla pro kontrolu vývozu vojenských technologií a vojenského materiálu¹, který mění kodex chování pro vývoz zbraní v právně závazný nástroj; vítá dále, že se členským státům EU ponechává možnost přijmout ještě přísnější opatření;
57. připomíná, že by společné zbraňové systémy měly být zajišťovány silným evropským obranným průmyslem, který bude schopen uspokojit dnešní a budoucí požadavky na evropskou vojenskou sílu a umožní Evropě dosáhnout soběstačnosti a nezávislosti;
58. požaduje, aby bylo více finančních prostředků Společenství vynakládáno na podporu bezpečnostního výzkumu a společných výzkumných programů Komise a Evropské obranné agentury;

Nutnost vnést nového ducha

¹ Úř. věst. L 335, 13.12.2008, s. 99.

59. považuje za zvláště důležité posílení Evropské bezpečnostní a obranné školy a její přeměnu na stálou strukturu, která více posílí rozvoj specificky evropské bezpečnostní kultury; naléhavě vyzývá Komisi, aby i po roce 2009 financovala výcvikové aktivity v oblasti řízení civilních krizí na úrovni EU;
60. žádá přijetí dalších iniciativ týkajících se společného výcviku a společných norem pro personál, který má být nasazen a spolupracovat v civilních a vojenských operacích, posílení součinnosti mezi ozbrojenými silami a civilními zaměstnanci členských států EU, koordinace výcviku souvisejícího s krizemi, výměnných programů mezi ozbrojenými silami v Evropě a otevírání armád občanům dalších členských států
61. důrazně podporuje úspěšné evropské programy, jako je Eurofighter, páteřní bojový letoun pro pět evropských vzdušných sil v následujících desetiletích; z tohoto důvodu by členské státy EU měly vybízet k takovým iniciativám a podporovat je;

o

o o

62. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, parlamentům členských států a generálním tajemníkům Organizace spojených národů, Severoatlantické aliance, Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a Rady Evropy.

MENŠINOVÉ STANOVISKO,

které v souladu s čl. 48 odst. 3 jednacího řádu předkládá
skupina GUE/NGL

Ve zprávě chybí požadavky pro mír, namísto toho se zpráva soustřeďuje na přípravu militarizace EU. Odsuzujeme skutečnost, že zpráva požaduje:

- aby EU hájila své zájmy ve světě vojenskými prostředky, např. při zajišťování zásobování energií;
- vědomé odstranění jednoho politického tabu, když hovoří o „evropském bezpečnostním zájmu“;
- další militarizaci EU, tj. aby měla trvale k dispozici 60 000 vojáků;
- zřízení evropského obranného a bezpečnostního trhu;
- navýšení prostředků Společenství na bezpečnostní výzkum;
- spojování využití civilních i vojenských prostředků a kapacit;
- využívání systému Galileo a GMES pro účely bezpečnosti a obrany;
- ochranu vesmírných prostředků EU, a tím militarizaci kosmického prostoru;
- kritiku Ruska za jeho reakci ve válce na Kavkaze, aniž by se uvádělo, že válku zahájila Gruzie;
- kritiku Ruska za jeho uznání Jižní Osetie a Abcházie, aniž by se uvádělo uznání Kosova ze strany mnoha evropských států, jež rovněž odporuje mezinárodnímu právu;

Požadujeme:

- civilní EU;
- zákaz militarizace kosmického prostoru;
- zřízení agentury EU pro odzbrojení;
- použití výdajů určených na vojenské účely na účely civilní.

Podepsaní:

Pflüger, Tobias
Meyer Pleite, Willy
Meijer, Erik
Flasarová, Věra
Triantaphylides, Kyriacos
Adamou, Adamos
Pedro Guerreiro

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	21.1.2009
Výsledek závěrečného hlasování	+: 57 -: 11 0: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Elmar Brok, Colm Burke, Marco Cappato, Philip Claeys, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hubert Pirker, Bernd Posselt, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Christian Røvsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Milan Horáček, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Yiannakis Matsis, Erik Meijer, Nickolay Mladenov, Doris Pack, Athanasios Pafilis, Adrian Severin, Jean Spautz, Csaba Sándor Tabajdi, Karl von Wogau
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Călin Cătălin Chiriță, Věra Flasarová, Pierre Pribetich